

сладката и чиста свѣтлина на жилището на героитѣ.

Въ туй мѣсто обитавахъ всичкитѣ добры царѣ които бѣхъ до тогази мѣдро управлявали челоуѣцитѣ: тѣ бѣхъ отдѣлены отъ другитѣ праведны. Както злитѣ владѣтели тѣрпѣхъ въ Тартара мѣкы много поголѣмы отъ другитѣ престѣпници отъ частно състояніе, тѣй и добритѣ царѣ бѣхъ наградени, въ Еллисейскитѣ Полета, съ едно благополучіе много поголѣмо отъ туй на другитѣ челоуѣцы които бѣхъ обычали добродѣтеля на земята.

Телѣмахъ са приближи до тѣзи царѣ, които сѣдѣхъ въ благовонны джбравы на муравы сѣкога млади и цѣвнжли. Хиляды малкы вадичкы съ быстра вода пояхъ тѣзы хубавы мѣста, дѣто са осѣщаше една пріятна прохлада; пѣснитѣ на едно безброино множество птицы са отзивавахъ въ тѣзы джбравы. Тукъ са виждахъ заедно пролѣтнитѣ цвѣтове които са развивахъ на сѣка стѣпка, заедно съ найбогатытѣ плодове на есенята които висяхъ на дърветата. Тамъ, никога не са осѣща маранята на каникулытѣ; тамъ, никога мрачнитѣ сѣверны вѣтрове не смѣжтъ да духнѣтъ и да принесжтъ зимнитѣ студове. Нито крѣвожедната Война, нито жестока Зависть която хани съ единъ отровенъ жбѣ, и която носи ехидны овиты въ пазвата си и около ржцѣтѣ си, нито Завижданіята, нито Недовѣріята, нито Страхътъ, нито Суетнитѣ Желанія са приближаватъ нѣкога до блаженното туй жилище на мира. Деньтъ тука не са свършва, и ноцѣта, съ мрачнитѣ си була е тукъ неизвѣтна, една свѣтлина чиста и сладка са распрѣсва около тѣлата на тѣзи праведны челоуѣцы и ги окрѣжава съ заритѣ си като съ одѣжда. Тѣзи свѣтлина не прилнча никакъ на тѣмната свѣтлина която освѣтява очитѣ на бѣднитѣ смъртны, и която не е друго освѣнъ мракъ; тя е повече една небесна слава отъ колкото една свѣтлина: тя пронизва найдебелитѣ тѣла полесно отъ колкото лучитѣ на слънцето принизватъ найчистыя кристалъ: тя никога не заслѣпява; напротивъ, тя усилова очитѣ, и внося въ дѣното на душата една ясность: тѣзи блаженны челоуѣцы само отъ нея са хранижтъ; тя излѣзва отъ тѣхъ и пакъ въ тѣхъ влѣзва; тя ги пронизва и са съединява съ тѣхъ както храната са съеди-